

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z odwołania A. J.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.
z udziałem C. Sp. z o.o. w W.
o objęcie ubezpieczeniem społecznym pracowników,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 kwietnia 2006 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonej od wyroku Sądu Apelacyjnego w W.
z dnia 3 czerwca 2005 r., sygn. akt III AUa .../04,

odrzuca skargę kasacyjną.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w W. w sprawie A. J. z udziałem zainteresowanej C. Sp. z o.o. w W. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w W. o objęcie ubezpieczeniem społecznym pracowników na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych od wyroku Sądu Okręgowego wyrokiem z 3 czerwca 2005 r. zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie.

Powódka zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną i wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie apelacji pozwanego, zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych, w tym też kosztów postępowania apelacyjnego.

Jako podstawę skargi kasacyjnej autorka kasacji wskazała naruszenie prawa materialnego, to jest art. 83 § 1 k.c. przez jego błędną wykładnię, art. 6 ust. 1 pkt 1, 8 ust. 1 i 3 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych przez nieuwzględnienie żądania powódki polegającego na ustaleniu, że we wskazanym okresie podlegała obowiązkowi ubezpieczenia społecznego. Zarzuciła również naruszenie przepisów postępowania w zakresie, który miał istotny wpływ na wynik sprawy, to jest art. 233 § 1 k.p.c. przez nadużycie swobodnej oceny dowodów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku zostało doręczone pełnomocniczce skarżącej 18 lipca 2006 r. (k. 114). Skargę kasacyjną skarżąca wniosła 19 września 2005 r., tj. w ostatnim dniu wskazanego wyżej terminu z art. 398⁵ § 1 k.p.c. Pismo zawierające uzupełnienie skargi kasacyjnej zostało wniesione do sądu drugiej instancji 27 września 2005 r. (k. 127), a więc po upływie ustawowego terminu do wniesienia kasacji określonego w art. 398⁵ § 1 k.p.c. W tej sytuacji nie może być one brane pod uwagę przy ocenie skargi z punktu widzenia wymogów stawianych skardze kasacyjnej w art. 398⁴ k.p.c. Ocena taka może zatem dotyczyć jedynie skargi kasacyjnej wniesionej 19 września 2005 r.

Powyższa skarga nie odpowiada tym wymaganiom. Zgodnie z art. 398⁴ § 1 Skarga kasacyjna powinna zawierać, między innymi, oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt. 1) oraz wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie (pkt. 3). Rozpatrywana skarga nie zawiera określenia, czy orzeczenie jest skarżone w całości czy w części, jak również nie zawiera wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, ani uzasadnienia takiego wniosku. Zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. brak tego rodzaju jest nieusuwalny i prowadzi do odrzucenia kasacji bez wzywania skarżącego do jego usunięcia. W związku z tym rozpatrywana skarga podlegała odrzuceniu przez Sąd drugiej instancji bez wzywania skarżącej do jej uzupełnienia.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy odrzucił skargę na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 398⁶ § 2 k.p.c.